

[Preben Lange]

Når det af redegørelsen fremgår, at regeringen ikke deltog direkte i debatten forud for folkeafstemningen, men bistod med oplysninger af konkret karakter, i det omfang det ønskedes fra Grønlands side, vil jeg gerne sige, at den hjælpsomhed, jeg mødte fra forskellige ministeriers side i forbindelse med besvarelsen af de mange spørgsmål, jeg stillede for at få klargjort ting, som indgik i debatten, må tages med et vist forbehold. Jeg følte, at jeg mødte en kolossal passiv modstand fra mange sider. Kun få spørgsmål kan siges at være blevet besvaret tilfredsstillende, og jeg havde på fornemmelsen, at der var en totalt manglende vilje til et samarbejde med henblik på reel oplysning om EFs rolle i forhold til Grønland.

Nogle steder var denne passive modstand større, end den var andre steder. Jeg følte bl.a., at det ministerium, som burde have hjulpet os mest, var sværest at få konkrete svar fra.

Jeg vil gerne understrege, at det for mig og mit parti, siumut, er vigtigt, at den tidsplan, der nu er aftalt med regeringen, og som også fremgår af denne redegørelse, bør overholdes, så en udmeldelse kan blive en realitet fra 1. januar 1984.

Det er nemlig af vital betydning for det grønlandske hjemmestyre, at vi så hurtigt som overhovedet muligt selv får retten til at bestemme over vores levende ressourcer, som findes i havet omkring Grønland, ligesom det også er vigtigt, at vi på andre områder sammen med Danmark kan råde over de ikke-levende ressourcer, som findes på landjorden.

Når udenrigsministeren i sin redegørelse fremhæver, at det er regeringens holdning, at bortfald af EF-tilskud ikke kan begrunde øgede statslige bloktilskud, så er det noget, som også er indgået i debatten forud for afstemningen i Grønland. Vi har hertil sagt, at det måske vil være nødvendigt at skruer ned for den styrke, udviklingstakten hidtil har haft. Men jeg vil dog samtidig sige, at det vil være tvingende nødvendigt, at der gennem forhandlinger med regeringen åbnes mulighed for at få ændret den form for regulering af bloktilskuddene til Grønland, der nu bruges.

Når jeg indledningsvis gav udtryk for tilfredshed med redegørelsen, vil jeg dog gerne på ét punkt tillade mig at udtrykke betænke-

lighed. Det fremgår af redegørelsen, at Grønlands medlemskab af EF har indebåret betydelige økonomiske fordele. Udenrigsministeren nævner en række eksempler på dette. Jeg havde troet, at regeringen efter folkeafstemningen var blevet mere villig til at fortælle offentligheden om de økonomiske fordele, som EF har haft og stadig har ved at have Grønland som medlem. Vi får altid at vide, som det altså også sker nu, hvilke økonomiske fordele Grønland har fra EF, men ikke det modsatte.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at fortælle udenrigsministeren, at sådanne udregninger findes i Danmarks Statistik. Landsstyrets anmodning i forbindelse med folkeafstemningen om disse udregninger blev imødekommet af Danmarks Statistik, og udregningerne blev foretaget, men disse oplysninger nåede aldrig frem til det grønlandske landsstyre. Der blev nemlig nedlagt regulært forbud mod offentliggørelsen af disse tal fra embedsmænd i udenrigsministeriet og ministeriet for Grønland. Vi ved, hvorfor disse tal skjules for offentligheden, for tallene viser, at EF gennem den tid, Grønland har været medlem af Fællesskaberne, har haft større økonomisk fordel, end Grønland har haft. Men det måtte altså ikke komme frem for afstemningen. Tallene var for positive, og de passede for godt med de udregninger, vi selv under stærkt tidspres måtte foretage.

Jeg føler, at der ved denne undertrykkelse af de faktiske forhold skete en censur, en form for magtfordrejning, i forholdet mellem Grønland og Danmark, som ikke er befordrende for det rigsfællesskab, som er en uhyre vigtig del af det unge grønlandske hjemmestyre – en ting, som fra alle sider er erkendt – og som der, hvad der også siges i redegørelsen, ikke har været rejst tvivl om, men som vi i siumut har understreget bør bevares.

Afslutningsvis vil jeg gerne spørge regeringen, om det vil være rimeligt, at det arbejde, der nu skal til at foregå, når spørgsmålet om Grønlands udmeldelse af EF igen kommer op her i folketinget, kommer til at foregå i det juridiske udvalg og ikke i det politiske udvalg. Der er jo her tale om en traktatændring. Det kan jeg vende tilbage til til den tid, når der skal ske en egentlig behandling om udmeldelsen.